Nro 39.

FREDERYK AUGUST.

z Bożey Łaski Król Saski Xiążę Warszawski etc. etc.

Wszem w obec i każdemu z osobna komu o tém wiedzieć należy wiadomo czyniemy, że Sąd Nasz Kassacyiny Xięstwa Warszawskiego wydał wyrok następuiący:

Działo się w Warszawie, w Pałacu zwykłych posiedzeń Rady Stanu, Krasińskich zwanym, na posiedzeniu zgromadzonego Sądu Kassacyinego dnia siedmnastego Kwietnia tysiąc ośmset dwunastego roku.

SĄD KASSACYINY.

Xięstwa Warszawskiego.

W sprawie kryminalnéy Maryanny pierwszego ślubu Szusterowéy, drugiego Rożańskiéy inaczéy Zofią Turżyńską nazywaiącéy się, przy obronie z urzędu przydanego Mecenasa Antoniego Łabęckiego, zanoszącéy rekurs przeciw wyrokowi Sprawiedliwości kryminalnéy Departamentów Warszawskiego i Kaliskiego w dniu iedenastym Lutego tysiąc ośmset iedenastego roku na oskarżenie publiczne zapadłemu.

Maiąc sobie przełożonym następuiący stan sprawy: rekusuiąca będąc iuż dwa razy za proste kradzieże przez wyroki Sądowe karaną, dopuściła się trzeciéy prostéy kradzieży, i Sąd Podsędkowski Warszawski zapatrzywszy się na §. §. 1125. 1126. i 1160. ty:. XX. części II. prawa powszechnego pruskiego, oraz na Edykt dwudziestego szóstego Lutego tysiąc siedmset dziewiędziesiąt dziewiątego skazał obwinioną wyrokiem dwu-

dziestego czwartego Grudnia tysiąc ośmset dziesiątego ogłoszonym na karę dziewięcio-miesięcznego więzienia, pięćdziesiąt rózg chłosty, i na zatrzymanie w domu kary i poprawy, póki nieokaże godziwego sposobu utrzymania się na dal.

Po zatwierdzeniu téy kary przez wyrok Sądu Sprawiedliwości Kryminalnéy dnia iedenastego Lutego tysiąc ośmset iedenastego ogłoszony, odwołała się rekursuiąca w czasie przepisanym do Kassacyi, z powodu iż w czasie popełnienia kradzieży była pianą, iż sama istotnie nie kradła, lecz tylko rzeczy przez nieiaką Rożańską sposobém kradzieży wyniesione przyięła.

Nie zdaie się przydanemu z urzędu obrońcy, iżby okoliczność ta, w instancyi dopiero Kassacyinéy przytoczona, mogła rekurs usprawiedliwiać, lecz inny powód rekursu znayduie, to iest:

iż Sąd Kryminalny wyrokuiąc w sprawie o drugą kradzież wytoczonéy zamiast rozpoznawania wyroku pierwszéy instancyi w téyże sprawie zapadłego, rozpoznał i zmienił wyrok pierwszéy Instancyi w sprawie o pierwszą kradzież wydany od którego obwiniona wcale się nieodwołała. W tym więc sposobie osłabił wyrok prawomocny i już wykonany, a appellacyi od wyroku drugiego nierozwiązał:

Nie żąda Mecenas skassowania tego wyroku, bo od niego nikt niezaniosł rekursu, i obwiniona karę zaapppellowanym wyrokiem wskazaną już poniosła, lecz przytacza iedynie tę okoliczność w celu udowodnienia

iż niemasz istotnie dwóch ostatecznych wyroków skazuiących obwinioną dwa razy za kradzież a tak §. 1160. tyt: XX. części II. prawa powszechnego pruskiego niewłaściwie do rekursuiącéy zastosowanym być mniema. §. ten bowiem mówi o trzeciey kradzieży, po dwóch sądownie karanych; w sprawie zaś obecnéy gdy drugi wyrok zaappellowany i w appellacyi nierozwiązany, istotnie za exystuiący uważanym być nie może, powinien był więc Sąd wyrokuiący trzymać się §. 1159. przepisuiącego karę na przypadek gdzie obwiniony raz tylko wyrokiem za prostą kradzież karany, drugi raz się tegoż samego występku dopuszcza.

Tak wywodząc obrazę obudwóch powyższych prawa przepisów, żąda skassowania zaskarżonego wyroku, i odesłania sprawy do innego Sądu Kryminalnego;

Po wysłuchaniu rapportu Kommissyi Podań i Instrukcyi oraz wniosków Królewskiego przy Sądzie swoim Prokuratora zgodnych z poniższą Sądu decyzyą;

zważywszy

iż §. 12. Edyktu zeszłego rządu pod dniem dwudziestym szóstym Lutego tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt dziewiątego upoważnia karę zaskarżonym wyrokiem wymierzoną, skoro winowayca po trzeci raz za kradzież pospolitą ma być karanym;

zważywszy

iż lubo Sąd wyrokuiący znaczną popełnił omyłkę, gdy zamiast rozwiązania Appellacyi od wyroku w dniu dziewiętnastym Października tysiąc ośmset dziesiątego w sprawie o powtórną kradzież zapadłego, wyrokował in appellatorio o pierwszą kradzież i zmienił wyrok w dniu dwudziestym szostym Maia tysiąc ośmset dziesiątego wcale nieappellowany, który przez wyraźne oświadczenie obwinionéy, iż na nim przestaie, stał się prawo mocnym, iednakże uchybienie to nie pociąga za sobą kassacyi zaskarżonego wyroku dla tego, iż wyżéy wspomniony §. 12. Edyktu 26. Lutego 1799. usprawiedliwia zawyrokowaną karę skoro winowayca iuż był dwa razy karanym;

zważywszy,

iż rekursuiąca lubo odwołała się od wyroku w dniu dziewiętnastym Października tysiąc ośmset dziesiątego o powtórną kradzież zapadłego, wszelako tylko co do kary więzienia, na karze zaś chłosty cielesnéy poprzestała, i co do téy wyrok wspomniony o powtórną kradzież był prawomocnym, a tak rekursuiąca iuż rzeczywiście dwa razy wprzód za kradzież pospolitą karę odniosła;

Rekurs skazanéy na początku wymieniony rozsądzaiąc: tenże odrzuca — mocą ninieyszego Wyroku. —

(Podpisano) Ig. Sobolewski Prezyduiący

Wydrukować (L.S.) L. Osiński Pisarz S. K.

Felix Łubieński
Minister Sprawiedliwości.

Zgodno z oryginałem
(L.S.)
Antoni Joneman
Sekretarz Jeneralny.